

EPISTOLA
THOMÆ MORI AD
ACADEMIAM
OXON.

CVI

Adjecta sunt quædam Poemata
in mortem

CLARISSIMI VIRI
ROBERTI COTTONI

et

THOMÆ ALLENI.

HORATIVS.

Condo & compono quæ mox depromere possum.

OXONIÆ,

Excudebat IOHANNES LICHFIELD,
Academiæ Typographus, Impensis

Thoma Huggins. An.Dom.

1633.

EPISTOLA

THOMAE MORI AD

ROBERTUM

OXON.

CLASSICIS

LIBRIS

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

AD ROBERTUM MORI

CLARISSIMO VIRO

KENELMO DIGBY.

*Q*uod schediasmata hæc & Mo-
ri & mea paucula tuo nomini
curaverim inscribenda, facit
candor egregius & benevolen-
tia quâ nuper dignatus es
quandam meam Academi-
cam concionem. Epicedijs his testatam cupio Orbi
relinquere pietatem meam erga optimè merètes ami-
cos clarissimum Cottonum & Magistrum Tho-
mam Allenum optimum senem, qui te heredem fe-
cerit supellectilis literariæ. Mori autem posthuma
ad Academicos Epistola ostendit, quod pluribus
alibi à me historicâ narratione clariùs elucescit,
quantâ malitiâ persecuti sint Romani degeneres
A 2 nascentes

EPISTOLA.

*nascentes ubicunq; humaniores literas per annos
plus quam sexcentos, etiam ab ipsa atate Gregorij
Magni. Vale Vir Clarissime & me semper amare
pergas, qui brevi in studiosorum gratiam multa No-
vo. antiqua tuo favore industriam meam protegente
sum in lucem prolaturus.*

Tibi omni observantiâ deditus

RICH. JAMES IVS.

THOMAS MORVS

REVERENDISSIMIS

Patribus Commissario Pro-
curatoribus ac reliquo Sena-

tui Scholasticorum Oxon.

Salutem.

Vbitavi nonnihil Eruditif-
simi Viri,liceretne mihi de
quibus nunc decrevi rebus
ad vos scribere; nec id vsq;
adeo stili respectu mei du-
bitavi/ quanquam cum ip-
sum quoq; pudet in cœtum prodire virorum
tàm eloquentium) quàm ne videri nimiùm
superbus possim, si homuncio non magnâ

prudentiâ, minore rerum vſu, doctri-nâ verò
 minùs quàm mediocri , tantum mihi arro-
 gem , vt vllâ in re ſed præcipue in literariâ
 conſilium dare vnus audeam vobis omnibus,
 quorum quivis ob eximiam eruditionem
 prudentiamq; ſit idoneus qui multis homi-
 num millibus conſulat. Verùm contrâ Vene-
 randi Patres ſingularis iſta ſapientia veſtra
 quantum me primò conſpectu deterruit, tan-
 tum me penitus inſpectu recreavit, quum ſub-
 ijt animum, ſicuti ſtulta atq; arrogans inſci-
 tia neminem dignatur audire , ita quò quiſq;
 eſt ſapientior doctiorq; eò minùs ſibi ipſe
 confidere aut cuiuſquam aſpernari ſolet con-
 ſilium. Sed & hoc me vehementer animavit,
 quòd nemini vnquam fraudi fuit apud æ-
 quos iudices (quales vos imprimis eſtis) etſi
 ſi quis in conſulendo non ſatis proſpexiſſe vi-
 deatur, ſed laudem ſemper gratiamq; meru-
 iſſe conſilium, quòd quanquam non pruden-
 tiſſimum, fidum tamen fuerit , & amico pro-
 ſectum pectore. Poſtremò cùm apud me cõ-
 ſidero quòd hanc quantulamcunq; doctri-
 nam meam ſecundùm Deum veſtræ iſti Aca-
 demix

demix acceptam ferre debeo, vnde ejus initia
 retuli, videtur à me officium meum fidesque
 in vos exigere, ne quidquam silentio transe-
 am, quod vos audire utile esse censeam.
 Quamobrem cum in scribendo totum peri-
 culum in eo viderem situm, si me quidam ni-
 mis arrogantem dicerent, contràq; intellige-
 rem silentium meum à multis damnari ingra-
 titudinis posse, malui omnes vt me mortales
 audaculum prædicarent, quàm quisquam ju-
 dicaret ingratum in vestram præsertim scho-
 lam, cujus honori tuendo vehementer ipse
 me devinctum sentiam; maximè quum res
 sit tanta, quanta profectò (vt mea fert opinio)
 nulla multis jam annis obtigit; quæ (si hono-
 ri commodoq; gymnasij vestri benè consul-
 tum vultis) exactiùs fuerit vestræ gravitati
 animadvertenda. Ea res cujusmodi sit acci-
 pite. Ego cum Londini essem audiui jam nu-
 per sæpiùs quosdam scholasticos Academiæ
 vestræ, siue Græcarum odio literarum, ceu
 pravo quopiam aliarum studio, seu quod o-
 pinor verius improbâ ludendi nugandique
 libidine, de composito conspirasse inter sese

vt

ut se Trojanos appellent. Eorum quidam
 senior (ut ferunt) quam sapientior, Priami si-
 bi nomen adoptavit, Hectoris alius, alius item
 Paridis, aut aliorum cuiusquam veterum
 Trojanorum, ceteriq; ad eundem modum,
 non aliò consiliò, quam uti per ludum jo-
 cumq; veluti factio Græcis adversa Græca-
 rum litterarum studiosis illuderent. Itaq; hâc
 ratione factum aiunt, ne quisquam ejus lin-
 guæ quidquam qui degustasset, aut domifuz
 aut in publico possit consistere, quin digito
 notetur, cachinno rideatur, & appetatur
 scommatibus ab aliquo Trojanorum illo-
 rum ridiculorum, qui nihil rident aliud nisi
 quòd solas nesciunt omnes bonas literas, vsq;
 adeo in Trojanos istos aptissimè quadrare vi-
 deatur vetus illud adagium, serò sapiunt
 Phryges. Hâc de re cùm assiduè multos audi-
 rem multa referentes, quanquam & displice-
 ret omnibus, & mihi imprimis esset acerbum
 scholasticos esse aliquos apud vos, qui talibus
 ineptiis & otio abuterentur suo & bonis ali-
 orum studiis essent molesti, tamen quoniam
 videbam nunquam vndiq; sic posse prospici,

ut

vt è tantâ hominum turbâ omnes & saperent
 & frugi modestiq; essent, cœperam apud me
 rem pro levi ducere. Cæterum posteaquam
 huc *Abingdoniam* invictissimum *Regem* sum
 comitatus, accepi rursus ineptias illas in rabi-
 em demûm cœpisse procedere; nempe nescio
 quem è Trojanis illis hominem vt ipse sentit
 sapientem, vt fautores ejus excusant, hilarem
 atq; dicaculum, vt alii judicant qui facta ejus
 considerant, insanum, hœc sacrô jejunii tem-
 pore, concionibus publicis non modo con-
 trà Græcas literas & Latinam politiem, sed
 valdè liberaliter adversus omnes liberales ar-
 tes blaterasse. Tùm quô sive tota res congru-
 eret, neu tam stolidum sermonis corpus vte-
 retur sanô capite, neq; integrum vllum scrip-
 turæ caput tractavit quæ res in vsu fuit veteri-
 bus, neq; dictum aliquod brevius è sacris li-
 teris, qui mos apud nuperos inolevit, sed the-
 matum locô delegit *Britannica* quædam ani-
 lia proyerbia: Itaq; non dubito sermonem il-
 lum tam nugacem vehementer offendisse eos
 qui intererant, quùm videam omnes tam ini-
 quis auribus rem accipere, qui vel frustatim

inde quidquam audiât. Quorum quotusquisque est qui modò vel scintillam habet Christianæ mentis in pectore, qui non lamentatur Majestatem Sacrosancti Concionatoris officii quod mundum Christo lucrifecit, nunc ab his violari potissimum quorum officio potissimum incumbit ejus muneris authoritate tueri; in quod concionandi officium quæ potuit excogitari contumelia insignior, quàm sic qui Concionatoris nomen profitetur, in sacratissimo totius anni tempore, magnâ Christianorum frequentâ, in ipso Dei Templo, in altissimo pulpito velut ipsius Christi folio, in venerabilis Christi corporis conspectu quadragesimalem sermonem in Bacchanales convertisse mænas? Quò vultu credimus auditores ejus stetisse, quum illum à quò spirituales sapientiam venerant audiri, gesticulantem & ridentem cachinnosque edentem è pulpito simii in morem cernerent, & cum piâ mente verba vitæ expectassent, abeuntes nihil audisse recordarentur præter oppugnatas literas & prædicandi officium ineptiâ prædicatoris infamatum? Atque quod

quòd faculares disciplinas omnes infectatur;
 si bonus ille vir mundo se procul subducens
 diu vitam traduxisset in heremo, atq; inde re-
 pentè prodiens isthac oratione vteretur, insi-
 stendum esse vigiliis orationi jejuniis, hac viâ
 gradiendum si qui cœlum petant, cœtera nu-
 gas esse, quin ipsarum etiâ studium litera-
 rum compedum vice esse, rusticos atq; indo-
 ctos expeditiùs ad cœlum provolare, ferri vt-
 cunq; fortassis hæc oratio à tali personâ pos-
 set, & veniam mereretur simplicitas, quam
 qui audirent, benignè interpretarentur san-
 ctimoniam, qui verò gravissimè, piam saltem
 atq; devotam justitiam. At nunc cùm vident
 in suggestum scandere hominem penulatum,
 humeros instratum velleribus, habitu qui
 profiteatur literatum, atque inde in medio
 Academia quò nemo nisi literarum causa
 venit, palàm contrà omnes fermè literas de-
 bacchari, istud profectò nemo videt qui non
 cœcam putet atq; insignem malitiam, super-
 biamq; adversus meliores artes invidiam.
 Quin demirantur multi vehementer quid
 homini in mentem venerit cur putaret sibi

prædicandum aut de Latinâ linguâ, de quâ non multum intelligit, aut de scientiis liberalibus, è quibus adhuc minùs intelligit, aut postremò de Græcâ linguâ, ejus ^{et} ^{γρ} intelligit; cum ei tam vberem sup-
 peditare potuissent materiam septem peccata mortalia, res nimirum concionibus idoneas, tùm ejus creditur ipse neutiquam imperitus, qui cùm sic institutus sit uti quicquid nescit id reprehendere malit quàm discere, quid est si hæc inertia non est? Ad hæc quum palàm infamat quoscunq; scire quicquam deprehenderit, quod ipse quò minùs addiscat, segnitie aut ingenii desperatio prohibet, annon hæc invidia est? Deniq; quum nullum scientiæ genus in pretio vellet esse, nisi quod ipse scire se falsò sibi persuaserit, atque ab ignorantia majorem sibi laudem arrogat quàm ab scientiâ, sicut quorundam fert modestia, nonne hæc suprema est superbia? Itaque quod ad sæculares literas pertinet, quamquam nemo negat saluum esse quenquam sine literis non illis modò sed prorsus vllis pos-

sed istiusmodi quod dicitur quod dicitur quod dicitur
 quod dicitur quod dicitur quod dicitur

se, doctrina tamen etiā secularis vt ille vocat
 animum ad virtutem præparat. Quæ res vt vt
 sese habeat, nemo saltem dubitat literas vnā
 propè atq; vnicā esse rem propter quam
 frequentatur *Oxonia*; quandoquidem rudem
 illam & illiceratam virtutem quævis bona
 mulier liberos suos ipsa docere non pessimè
 posset domi. Præterea quisquis ad vos venit,
 non protinus ad perdiscendum Theologiam
 venit; oportet sint qui & leges perdiscant, no-
 scenda est & rerum humanarum prudentia,
 res adeo non inutilis Theologo, vt absq; hâc
 sibi fortassis intus non insuauiter posset canere,
 at certè ad populum ineptè sit cantaturus.
 Quæ peritia haud scio an aliunde vberius
 quam à poetis oratoribus atq; historicis hau-
 riatur. Quin sunt nonnulli qui cognitionem
 rerum naturalium velut viam sibi quā tran-
 scendant in supernam contemplationem præ-
 struant, iterq; per Philosophiam & liberales
 artes, quas omnes iste secularis nomine litera-
 turæ damnat faciunt ad Theologiam, spo-
 liatis videlicet *Ægypti* mulieribus in *Reginæ*
 cultum; quam Theologiam, quoniam hanc

solam videatur admittere si vel hanc admit-
tat, non video tamen quò pactò possit attingere
citra linguæ peritiam vel Hebrææ vel
Græcæ vel Latinæ, nisi fortè sibi persuaferit
homo suavis satis in id librorum scriptum esse
Britannicè, aut totam prorsus Theologiam
putat intrà septum illum claudi quæstionum
de quibus, tam assiduè disputant, in quas per-
noscendas pars exigua fateor linguæ Latinæ
suffecerit. Verum enim verò intra has angu-
stias Augustam illam cœli Reginam Theo-
logiam sic coerceri pernego, ut non præterea
sacras incolat atq; inhabitet scripturas, indeq;
per omnes sanctissimorum patrum cellas pe-
regretur, *Augustini dico, Hieronymi, Ambrosii,
Cypriani, Chrysostomi, Gregorii, Basilii*, atque id
genus aliorum, quibus ut nunc contempnim
vocant positiua scribentibus Theologiæ stu-
dium stetit à Christo passo plus annis mille,
priusquam argutz istæ nascerentur quæ jam
propè solæ ventilantur quæstiunculæ. Quo-
rum opera patrum quisquis à se jactat intel-
ligi sine suæ cuiusq; eorum linguæ non vulga-
ri peritiâ, diu id jactabit impetitus priusquam

ei periti credant, At si nunc velamen ineptiae concionator ille prætexat, non sæculares ab se damnatas literas sed immoderata earum studia, non video in eam partem tam passim peccari ut opus fuerit publicâ concione corrigi ac revocari velut in præceptis ruentem populum. Neq; enim valdè multos audio in hoc literarum genere cò usq; pervasisse, quin paulò adhuc progressi longius aliquantò tamen citrà medium subsisterent. Cæterum bonus ille vir, ut faciliè declararet quàm longè ab eâ sermonis moderatione abesset, quicumque Græcas adpeterent literas aperte vocavit hæreticos, ad hæc lectores earum diabolos maximos denotavit, auditores verò diabolos etiam illos, sed modestius & ut ipsi videretur faceret minutulos. Itaq; hòc impetu immò ista furia sanctus iste vir diaboli vocabulo notavit virum quendam, quem omnes talem esse sciunt qualem is qui verè Diabolus est per quàm agrè ferret concionatorem fieri. Quanquam haud nominatim citavit hominem, verùm tam aperte tamen hominem designavit, ut omnes tam intelligerent quem notaret

notaret quàm ipsum qui sic notasset notarent
 amentia. Haud ita viri literatissimi desipio vt
 in me sumam Græcarum literarum patrocini-
 nium apud prudentias vestras, quibus facile
 intelligo eam vtilitatem perspectam esse pror-
 sus & cognitam. Etenim cui non perspicuum
 est cum in cæteris artibus omnibus tum in ip-
 sa quoq; Theologiâ, qui vel optima quæq; in-
 veniunt vel inventa tradiderunt accuratissimè
 fuisse Græcos. Nam in Philosophia exceptis
 duntaxat his quæ Cicerò reliquit & Seneca, ni-
 hil habent Latinorum scholæ nisi vel Græ-
 cum vel quod è Græca lingua tractum est.
 Taceo novum Testamentum atq; peritissi-
 mos sacrarum literarum interpretes fuisse
 Græcos Græcèq; scripsisse. Hoc certè non si-
 ne eruditorum omnium consensu dicam,
 Quamquam jam olim quædam translata sunt
 & multa jam nuper melius, tamen neq; di-
 midium Græcorum voluminum Latio adhuc
 donatum est, neq; quicquam ferè sic à quo-
 quam versum, vt non idem adhuc in sua lin-
 gua legatur aut emendatiùs aut certè efficaci-
 us. Eamq; ob causam veterum quisq; Docto-
 rum

rum Latinæ Ecclesiæ Hieronymus, Augustinus, Beda, multiq; itidem alii sedulo se dederunt perdiscendo Græcorum sermonem, idq; pluribus libris jam tum traductis quàm multi nunc qui sibi impendiò videntur eruditi solent legere, nec didicere solùm, sed posteris consuluerunt etiam his imprimis qui vellent esse Theologi idem ipsi vt facerent. Quamobrem non est vt dixi consilium apud prudentias vestras Græcæ linguæ studium defendere, sed pro meo in vos officio potius inhortari, ne quenquam permittatis aut publicis concionibus aut privatis ineptiis à Græcarum studio literarum deterreri apud Academiam vestram, quam linguam vniversa sanxit Ecclesia in omni scholâ docendam esse. Itaque pro prudentiâ vestrâ facilè videtis non omnes prorsus esse stupidos qui ex vestris Græcæ sese linguæ dediderunt; verùm aliquot ex his esse ejusmodi, vt vestra schola non in hoc regno tantùm sed per exteras etiam gentes eorum famâ doctrinæ multum veræ gloriæ sit consecuta. Præterea multos jam cœpisse videris quorum exempla sequentur alii multum

boni vestro conferre Gymnasio quò & omnigenam literaturam promoveant & modo nominatim Græcam. Quorum nunc fervidus in vos affectus mirum ni frigescat, si tam piùm propositum summo ludibrio isthinc haberi sentiant. Præsertim cùm *Cantabrigia* cui vos prælucere semper consuevistis, illi quoq; qui non discunt Græcè, tam communi suæ scholæ studio ducti, in stipendium ejus qui aliis Græca prælegit viritum perquàm honestè contribuunt. Hæc inquam vos videtis multa; item alia quibus inveniendis ingenioli mei parvitas non sufficit cui propositum est potiùs eorum vos commonefacere quæ alii dicunt ac sentiunt, quàm quid vos facere deceat consulere, qui multo acutiùs quàm ego facio perspicitis, nisi tales improbè suborientes factiones maturè comprimatis, fore, ut pluribus paulatim contagione infectis pejor pars in majorem tandem possit crescere, atq; ita futurum alii ut cogantur in vestrum qui boni ac sapientes estis auxilium manus apponere. Nam ego certè neminem esse reor qui vlllo tempore vnquam fuit è vo-
bis

bis, quin Academiæ vestræ statum tam ad se pertinere ducat quàm ad ipsos vos qui nunc vivitis ibi. Neq; dubitandum est quin Reverendissimus in Christo pater Cantuariensis Antistes qui & Cleri totius nostri Primas est & vester Cancellarius, non erit hâc in re vllâ ex parte remissus, idq; vel Cleri causa vel vestra, quorum vtriusq; valdè sentit interesse ne studia isthâc intercidant. Intercident autem si contentionibus laborante Gymnasio à stultis passim atq; inertibus artes bonæ permittantur impunè derideri. Quid autem Reverendissimus in Christo Pater Cardinalis Eboracensis qui & literarum promotor & ipse literatissimus Antistes est. An is bonarum artium & linguarum studium impunè apud vos ludibrio haberi patienter ferat, ac non potius adversus sciolos istos contemptores earum, & doctrinæ & virtutis & authoritatis suæ aculeos est exerturus? Deniq; Christianissimus Princeps noster cujus sacra Majestas bonas artes omnes tantò favore prosequitur quantò principum vnquam quisquam, & qui præterea tantum habet eruditi-

onis ac iudicii quantum hætenus habuit principum nemo, nunquam haud dubiè pro immensa prudentiâ suâ tantâq; in Deum. pietate patietur bonarum artium studia malorum atq; inertium studiis in eo dilabi loco, in quò majores ejus clarissimi clarissimum Gymnasium statuerunt, quod non solum sit ex vetustissimis, vnde multi tanta eruditione exorti sint, vt non *Angliam* solum sed & totam etiam illustrarint Ecclesiam, verumetiam quod pluribus Collegiis ornatum est, quibus perpetui proventus assignantur ad alendos studiosos quàm vt sit extra suum regnum Academia vlla quæ cum istò Gymnasio vestrò in ea vna re conferri possit, quorum omnium Collegiorum hic scopus est, & tantum isthic apud vos proventuum non aliam ob causam collatum est, quàm vt magnus Scholasticorum numerus liber à parandi victus sollicitudine bonas ibi artes perdisceret. Verùm ego nihil dubito prudentias vestras facile rationem inituras qua contentiones istas & ineptissimas factiones ipsi compescatis, curaturasq; , vt omne genus bonarum literarum
non

non modo vacet irrisione atq; ludibrio, sed in pretio quoq; & honore habeatur. Quâ vestra diligentia & multum bonis studiis apud vos proderitis, & Illustrissimum Principem nostrum dictosq; Reverendissimos in Christo Patres vix dici potest quantum demerebimini. Me verò ipsum qui hæc omnia ob ingentem amorem meum erga vos hoc tempore hæc manu mea scribenda esse duxi mirabiliter profectò devincietis. Cujus studium & operam in vestram utilitatem paratissima non vniversi modo sed singuli quoque vestrum præstò sibi fore intelligent. Deus clarissimam istam Academiam vestram seruet incolumem, reddatq; indies magis magisque bonis literis omnibus & virtute florentem.

Abingdoniæ 4° Kal. Aprilis.

THOMAS MORVS.

NOTA MAGISTRI

BRIANI TWYNE.

E *Rasmus* Epistolâ quâdam lib. 6. Epistolarum ad *Petrum Mosellanum* occasionem hujus Epistolæ ut puto narrat ad istum modum. *Anglia* inquit duas habet Academias haudquaquam incelebres *Cantabrigiam*, & *Oxoniam*, in utrâq; traduntur Græcæ literæ, sed *Cantabrigia* tranquillè, quòd ejus Scholæ Princeps sit *Fisherus* Episcopus *Roffensis* non eruditione tantum sed & vitâ Theologicâ. Verum *Oxonie* cum juvenis quidam non vulgariter doctus satis foeliciter *Græca* profiteretur, barbarus quispiam in populari concione magnis & atrocibus conviciis debacchari cœpit in *Græcas* literas. At *Rex* ut non indoctus ipse ita bonis literis favens, qui tum fortè in propinquo erat, re per *Morum* & *Pacæum* cognitâ denunciavit, ut volentes ac lubentes *Græcanicam* literaturam amplecterentur. Ita rabulis illis impositum est silentium. *An. Domini, 1519.*

VIRI CLARISSIMI

ROB. COTTONI ab anti.

quâ Regum profapiâ ori-
undi Epicedium.

QValis Homerus erat de cuius fonte furores
Sacros hauserunt veteresque nouique Poeta.
Talis eras nostros inter Cottone Britannos
Rerum explorator veterum. Civilia jura
Regni, Magnatum molimina, munia Regum
Et populi, nexus faustos, divortia seua,
Navigia et merces, castra, artes, religiones,
Nummos, structuræ, chartas, solennia verba,
Et quicquid bello faceret vel pace triumphos
Callebat dextrè nemo magis. Omnis ab illo
Et tua Camdene & Seldeni gloria crevit,
Seldeni tam iustitiâ quàm jure periti.
Jngentes Dominos titulorum dote superbos
Famososq;

*Famososq; Equites, simul omnes si periissent,
 Quivis Rex Orbi potis est renovare, beatum
 Cottoni pectus nullâ est reparabile cerâ.
 Ingenio quicunq; vigent tua testâ frequenter
 Visabant tanquam à Phæbo responsa petentes.
 Nunc Oracla silent. Sed non schediasmate tantæ
 Oceanum laudis liceat superare, misellum
 Nescio quid gaudens ad amici iusta litasse,
 Omnia complectar celebrat Wigornia verbis
 Quæis Neckami obitum, crescitq; in carmine verum.
 "Ecclipsim patitur sapientia, sol sepelitur.
 "Cui si par vnus minus esset flebile funus.*

DE PVTEO SANCTI EDWARDI
 in Ædibus COTTONIANIS sub
 ejus obitum exarescente.

* * * *

EXcessit Cottone tuus cum spiritus aurâ
 Cælorum gaudens liberiore frui,
 Arescit fons ille sacer de nomine dictus
 Regis qui Anglorum Iustinianus erat.
 Quæ vivo tibi non vnquam defecit in vsus,
 Cum moreris latices subtrahit vnda suos.

Sit

*Sit Letherheade tuus gurgēs non fabula vulgi.
Sitq, Breretoniam certa palude fides.
Sint Regum augustæ mortes rutilante cometâ,
Ut decoret mortem Regia lympha tuam.
Res memoranda magis tamen est Annalibus, omnis
Anglia quod pro te non fluat in lachrymas,
Pro Varrone suo, pro Britone Cynobelino,
Qui illam tanquam ungues noverat & digitos.
Quæ Reges, quæ Barones non parturit ætas?
Sed tibi vix dederint sæcula cuncta parem.*

EPICEDIVM MAGISTRI THOMÆ
ALLENII de Aula Glocestrensi

A Casdim quod Dæmonicos sonat, ignorantes
Chaldæos ducunt cœlestia pectora, primi
Qui radio in certas traxerunt fidera leges,
Chaldæi vocis Cheledb ab origine purâ
Dicendi magis egregiè, quâ voce notari
Camporum aut similis facies diffusa per annes
Aut mensurandi ratio Geometrica ~~est~~ sit.
Chaldæis quod divine senex tibi contigit, alta
Cœlorum secreta tibi cognoscere curæ
Cum fuerat, plebi fallaxq; magusq; videris,
D Sed

*Sed plebi indote, quam si vel baltheus ambit
 Vel toga, tu spernens semper, virtute quietâ
 Compositus semperq; tuis; non degener arte
 Principibus placuisse viris. Nec juncta mattheſi
 Fama minor, veterum quâ scripta & gesta revolvens
 Eruis in lucem. Sic cum te fata vocarent,
 Supra hyemes vitæ post nonaginta peractas
 Mortem non metuens optansve ad sidera migras.*

NOTA.

CVM de Chaldeorum judiciaria Astrologia verba fecerit Philo Iudæus, subjicit in hunc modum. *ταῦτα δὲ τῶν ἑστῶν οὐρανὸν ἡ ὀμαλή καὶ τῆς γῆς κινήσεις τοὺς εὐχαριστεῖν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ ὅτι ὁ Χαλδαίων ὄνομα μεταληφθὲν ὀμαλότης παρωινώμεν.* Ergo secundum Philonem ducere oportet Chaldeorum Etymologiam à ῥήν de quâ voce doctissimus Marinus, Rarum & ferè incertum inquit quid propriè significet. Veresimile est primò æquabilitatem ὀμαλότης significare, deinde tempus propter motum cœli æquabilem cursum.

jus secundum prius & posterius tempus est
 mensura Hunc motum cum Assyrii præci-
 puè specularentur, fieri potest, ut inde inter
 eos Philosophi secundum *Philonem* dicti es-
 sent *Chaldaei*, nec vera sit *Ciceronis* conjectura
 in primo de Divinatione qui ibidem vult eos
 in natione *Syriacâ* non ex artis sed gentis vo-
 cabulo ita nominari. In gente quidem *Syria-*
câ sive *Assyriâ* sive *Arameâ* *Chaldaei*, nomen ta-
 men sortiti ab arte, quæ forsan etiam & totæ
Assyriorum nationi non absimile & Mathema-
 ticum pariter nomen indiderit, quod rerum
 omnium momenta colligerent ex quâdam
 adæquatione & constitutione cœlestis latio-
 nis, vnde apud *Eusebium* demonstrationis E-
 vangelicæ secundum *Stephani* editionem pa-
 gina 199. dicitur, ἡμετέρας ἀπὸ τῶν Ἑβραίων
 φωνῶν ἐρμηνεύεται ὡς Ασυρίαις. *Chaldaeos*
 quidem כשדים & כשדרא in scripturis dici cla-
 rum est, vnde *Hieronymus* in traditionibus su-
 pra *Genesim*, *chased* quoq; quartus est filius
Nachoris à quo *chasedim*. 1. *Chaldaei* postea vo-
 cati sunt. Illud verò *chasedim* pro *che Sedim*
 tanquam *dæmones* ש in ס mutato quacun-

que authoritate valere apud me non poterit. Fuerint licet infames aretalogi Chaldæi propter plurimos vanos & mendaces, quin tamen ea ars maxima fuerit in quibusdam & sacra, dubitare me non sinunt Magorum de Christo consilia. Vnde & *Hieronymus* cap. 39. *Esaie*. Et quia apud Chaldæos astrorum observantia stellarumq; cursus longo usu & exercitatione cognitus, quod & in Domini nativitate monstratur, intellexerunt solem re-
versum & diei spacia duplicata servire ei quem solum Deum putabant. Cùmq; causas huius miraculi rationemq; perquirent, fama per omnes gentes volitante didicerunt propter agrotationem Regis Iudæ etiam cursum signi clarissimi commutatum. Omnes equidem Chaldæos & Astrologos si propter quorundam sive plurimorum crimina exterminemus, vereor ne eodem exemplo vnà etiam sint migraturi ex *Vtópica* Rep. Causidici, Medici, Theologi, de quibus notum est Curiale dictèrium *Baltasaris castiglionis*. Sententiæ autem huic meæ de ratione nominis Chaldæorum consentiunt & quæ habentur
apud

apud *Strabonem* Geographiæ lib. 16. Coni-
tura inquit est habitatio peculiaris in Babi-
lonia Philosophis indigenis plurimum Astro-
nomiam tractantibus qui Chaldæi appellantur——Apud Persas magi——apud Ro-
manos Hetrusci. Talis erat Moses & succes-
sores ejus, qui ab initiis non malis postea de-
generavere.

FINIS.

1. The first of these is the fact that the
 2. the second is the fact that the
 3. the third is the fact that the
 4. the fourth is the fact that the
 5. the fifth is the fact that the
 6. the sixth is the fact that the
 7. the seventh is the fact that the
 8. the eighth is the fact that the
 9. the ninth is the fact that the
 10. the tenth is the fact that the

PLATE 2

C 18087
28901 SL

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE
HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION